

Regnskabsføringen forbundne Vanskeligheder. Regnskabsføringens Fremme er hyderligere bleven besværliggjort ved de nyere Tidens Fordringer om Kendskab til Jædtindholdet i de enkelte Køers Mælk. Foderoptegnelser og almindelige Prøvemålinger have de enkelte Landmænd nok kunnet foretage; men Underjøgelse af Mælkesejmen laa over deres Kræfter, og dette nye Moment, der her optoges til Belysning, og som mere og mere traadte i Forgrunden som en Faktor, der nødvendigvis maatte regnes med ved Valg af Avlsdyr og ved Regulering af Bestanden, blev derfor en hyderligere Hemsko for Regnskabsføringens Indførelse i Landbrugsbedriften. Kontrolforeningerne synes imidlertid at kunne løse den Opgave, som ad de almindelige Veje ikke har kunnet gennemføres. Deres numeriske Vækst er talende i saa Henseende. Den første typiske Kontrolforening, hvorved forstaaes en Sammenslutning af nærboende Landmænd, som paa foran skildrede Maade søge at belyse Husdyrbrugets Rentabilitet, oprettedes i Maj 1895. I Efteraaret 1897 fandtes der 31 saadanne Foreninger, i Efteraaret 1898 fandtes der 89 og i Efteraaret 1899 ialt 183. At Kontrolforeningerne allerede havde gjort stor Gavn, er utvivlsomt. De have hos Medlemmerne fremkaldt en forhen ukendt Interesse for rationelt Kvægbrug derved, at en betydelig Forskel paa de enkelte Individuers Omsætningssevne er bleven konstateret, og de have fremmet Forstaaelsen af og Betingelserne for et fornuftigt Udvalg af Tilleggsdyr og saaledes bidraget i høj Grad til Fremgang i Avlen.

Den Statshjælp, der er ydet til Kontrolforeningernes Drift har ganske sikkert bidraget meget til den hurtige Udbredelse; det har været en betimelig Statshjælp og er det fremdeles.

Da Staten begyndte at gribe ind paa dette Omraade, bestemtes det ved Ministeriets Cirkulære af 1/2 1898, at Kontrolforeningerne skulde omfatte mindst 300 Køer for at kunne faa Statstilskud. Senere har man nedsat Fordringen, saaledes at der ikkun fordredes et Antal af 250 Køer. Nu foreslaar man en hyderligere Medgang til 200 Køer og undtagelsesvis endog derunder. Dette er dels en Følge af den Erfaring, at det paa mange Egne, navnlig hvor der kun er faa store Gaarde, er vanskeligt at samle mere end 200 Køer under een Kontrolforening, naar Assistenten faa hyppigt som ønskeligt skal foretage Undersøgelser hos hvert Medlem, dels fordi ældre Kontrolforeninger hyppigt ønske at indlemme andre Eider af Husdyrbruget under deres Omraade.

Naar man ikke har foreslaaet nogen Bestemmelse angaaende Medlemsantallet, har dette sin Grund i, at man har ment det rigtigst at lade det være afhængig af Fællesforeningens Ubefaling og Landbrugsministerens Afgørelse, om der i Tvivlstilfælde kan siges at foreligge en „Forening“.

Tilskud til Oprettelse af Hesteopdrætningsanstalter.

Til § 18.

Som Følge af den stadig voksende Interesse for Hesteavlens har der i de senere Aar her i Landet været stor Efterspørgsel efter 1ste Klasses Hingste.

Det har imidlertid vist sig, at Efterspørgslen har været langt større end Tilbudet. De private Opdrætttere her i Landet, hvor der trods de mangeaarige udmærkede Konjunkturer for Hesteproduktion ikkun eksisterer et større privat Stutteri, har ikke kunnet tilfredsstille den nævnte Trang, og Følgen heraf har været den, at de mange Købere — saavel Enkeltmand som Hesteavlforeninger — enten har maattet nøjes med 2den og 3die Klasses Hingste til uforholdsmæssig høje Priser, eller, for at undgaa dette, ere søgte til Udlandet for der at finde, hvad Hjemlandet ikke har kunnet præstere.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at man gennem en rationel Udnyttelse af det tilstedeværende Avlsmateriel under en samlet kapitalstærk Ledelse vil kunne fremme Til læget af gode Hingste.

Bestræbelser i denne Retning har allerede gjort sig gældende, idet der paa to Steder her i Landet — paa Bornholm og paa Volland-Falster — ved privat Initiativ er dannet Foreninger, der ved Sammenstud af Kapital har tilvejebragt det fornødne gode Hoppemateriale til Dannelsen af de saakaldte Hesteavlscentre, hvor der under en samlet kyndig Ledelse arbejdes for rationel Avl.

Da det næppe er sandsynligt, at saadanne Bestræbelser uden Statens Støtte vil kunne trænge igennem i saa stort Omfang som ønskeligt, hvad der ogsaa er erkendt, idet der af Staten er ydet de nævnte Hesteavlscentre aarligt Tilskud, har man ment, at Staten her hyderligere maatte træde hjælpende til, og den mest hensigtsmæssige Form, hvorunder dette vil kunne ske, har man ment, var den, at der, som her foreslaaet, hyderligere ydes Foreninger, der have Avl og Opdræt af Heste til Formaal, Støtte i Form af Statslaan til Anlæg af og aarligt Tilskud til Drift af